

til at forene sig med den eller dem, der i samme Hauge eier Jord, og derpaa i Forening eller efter Overeenskomst holde Kos i Forhold til, hvad de saaledes i Fællig besidde i Overeensstemmelse med, hvad forøvrigt foran er bestemt.

§ 26.

Den, der er berettiget til at holde Kos i en Hauge, skal, naar han ikke selv vil benytte denne Ret, kunne bortleie Rettigheden til en Anden for den Betaling, hvorefter han med denne kan blive enig.

§ 27.

Derfom Nogen i en Hauge holder flere Kos, end han er berettiget til, skal saavel enhver af Haugens Medeiere eller Medbesiddere som enhver Eier eller Besidder i Nabohaugerne være berettiget til at paatale Saadant, og den Skyldige skal, foruden at idømmes en Mulkt af 10 Rd. til lige Deling mellem Anmelderen og vedkommende Distrikts Fattigtasse, paalægges under en daglig Mulkt af 16 β. at bortskaffe det ulovlig holdte Kos.

§ 28.

Den, som er berettiget til at holde Kos, skal have Ret til, naar hans Kos faaer Føl, at lade Føllet græsse med Moderen, indtil det er eet Aar gammelt, efter hvilken Tid Eiermanden med Hensyn til Føllet skal være undergivet de foran fastsatte Bestemmelser, medmindre Haugens Eiere og Brugere paa Grandestævne ved Kontrakt anderledes have bestemt.

§ 29.

Naar to eller flere Hauger grændse sammen, saa at det er vanskeligt at holde Koskene af den ene Hauge fra at løbe ind i en af de andre, kunne Haugernes Eiere (istedenfor at benytte den i § 31 nedenfor givne Bestemmelse) træffe Overeenskomst om Græsningen af de Kos, som de hver især ere berettigede til at holde, og bestemme, hvilket Vederlag Besidderne af den Hauge, hvorfra Koskene vanskeligt kunne holdes, af den eller de andre Haugers Besiddere skal nyde.

Derfom de, der besidde over Halvdelen af Marketallet i hver af de paagjældende Hauger,

blive enige om Indgaælsen af en saadan Overeenskomst, skal denne være gjældende for samtlige de i Haugen lodtagne Eiere, og paa samtliges Bekostning thinglæses.

§ 30.

Sysselmanden skal hvert Aar ved Grandestævne i hver Bygd affordre Bygdemændene Oplysning om, hvormange Kos der holdes i Bygdens forskjellige Hauger, og tilføre Saadant Politiprotokollen.

Enhver, der holder Kos i Haugen, kan da af Medeierne eller Medbesidderne i Haugen opfordres til at opgive, med hvad Berettigelse han holder Kosket. Vægrer den Vedkommende sig ved at angive sin Berettigelse, skal han, derfom Spørgsmaalet om hans Berettigelse, bliver gjort til Gjenstand for Søgmaal, selv om han under dette beviser sin Berettigelse, dog idømmes Sagens Omkostninger samt den ved Forordningen af 11te August 1819 bestemte Mulkt for unødigt Trætte.

§ 31.

Naar Nogens Kos gaae ind i en fremmed Hauge og der af dennes Eier antræffes, da skal sidstnævnte Hauges Eier, naar han tager Kosket og bringer det til dets Eier, være berettiget til af denne derfor at fordrø det dobbelte af den Betaling, som efter de gjældende Bestemmelser skal erlægges for en Skydstour af samme Vei-længde som den, han har at bringe Kosket. Optager han Kosket og bringer det til dets Eier tre Gange i Løbet af 4 Uger, skal han foruden ommeldte Godtgjørelse være berettiget til at fordrø af Koskets Eier et middelgodt Slagtelam eller sammes Værbi som Vederlag for det Aar for Koskets Græsning i hans Hauge.

§ 32.

Vil den, til hvem Kosket bringes, ikke betale den i foranstaaende § 31 fastsatte Godtgjørelse for Koskets Hjembringelse, kan Opbringeren føre Kosket til Sysselmanden og til ham aflevere samme. Skulde Omstændighederne ikke tillade at bringe Kosket til Sysselmanden, kan skriftlig Anmeldelse derom være gjældende, hvorefter Sysselmanden strax skal beordre det Nødvendige.